

*N:o 78.*

*Af Herr J. A. Sjö: Med förslag till förändrad lydelse af 22 § i Kongl. förordningen angående inteckning i fast egendom den 16 Juni 1875.*

Enligt nu gällande inteckningslag skall vid såväl dödning som postponering af inteckning egaren till den pantförskrifna egendomen dertill gifva sitt samtycke. Detta stadgande tillämpas olika, och af en del domare sålunda, att då handlingar för dylikt ändamål genom ombud ingifvits, men derå ej funnits tecknad skriftligt medgifvande därför, domaren likväl emottagit handlingen samt vid tingets slut lemnat det besked, att ansökan ej kunnat bifallas, då ej jordegaren godkänt densamma. Genom ett sådant förfarande får sökanden betala såväl en onödig utgift, lösen för protokollet, som ärendet blifver försenadt; då deremot en del domare äro mera praktiska, och, om änskönt ej jordegaren skriftligen medgifvit ansökan och ej heller sjelf derom inför rätta anhållit, domaren dock i utlåtandet säger (då ansökan skett genom ombud), att ombudet anhöll å jordegarens vägnar att få inteckningen dödad eller postponerad, samt med anledning deraf det verkställes.

För att undanrödja ett sådant som här först omnämnda förfarande, och då, enligt mitt förmenande, det aldrig kan vara någon förlust utan snarare en fördel för en jordegare att få inteckningar i sin fastighet dödade eller efter annan nedsatte, vågar jag ödmjukast föreslå, att 22 § uti 7:de kapitlet Rättegångsbalken måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Vill någon låta inteckning helt och hållet eller till viss del dödas eller under annan nedsättas; uppvisade inteckningshandlingen i hufvudskrift för den rätt, som beviljat inteckningen, och skrifve rätten å handlingen bevis derom.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1883.

*J. August Sjö.*

I förestående motion instämmer

*A. P. Danielson.*

---